

Mikkeli; Tuuskala,
löytöjä ja kaivauksia 1934.
KMa 9961, 9969.

Syksyllä 1933 tehtyjen löytöjen (9770:1-13, Kolme miehenhautaa, 9795:1-10, kaksi miehenhautaa) lisäksi keuhkolla ja syksyllä 1934 kentän tasoitustyötä jatkettaessa sotilaat edelleen löysivät maasta lusrankoja ja muinais-esineitä, ja allekirjoittanut kävi paikalla kahdesti; touko- ja lokakuussa, sekä suoritti kummallakin kerralla joukko verran kaivauksia.

Toukokuuussa, tasoitustöitä aloitettaessa parinkymmenen miehen joukolla, suoritettiin työtä joitakin päiviä, ja esille tuli muutamia lusrankoja, joiden jäljitys osoitti niiden nähtävästi kulumiseen 1886 tutkittuihin hautoihin. Esineitä ei löytynyt. Tarkastusta ei voitu suorittaa järjestelmällisesti; koska kentälle oli koottu isoja liekkakasvoja, ja niiden alustat jäivät tutkimatta. Kentän reunuilla, Porrassalmelle vievän tien puoleispuolella ja kasarmialueella postui lähellä (kartta 2) tehdyt koekaivaukset jäivät tuloksettomiksi. Mitään ei myöskin löydetty kentän pohjoispuolella maalla olevaa kivirauunioa kaivettaessa. Kaivauksia ei kannattanut jatkaa sillä kerralla, vaan majuri Fabriciuksen ja kapteeni Nordenstengin kanssa sovittiin siitä, että tasoitustöitä valvovalle kersantti Vedemäelle annettiin tehtäväksi mahdollisten löytöjen tutkimalla ja tarpeelluuden tasoitustöiden keskeytys.

Lokakuun käynnin aiheutti museoon tullut ilmoitus uudesta rykryllä tehdystä löydöstä. Erään keväällä tutkittaessa jääneen hieltokallasan alustaa tavoitettaessa solilaat olivat tavanneet rikkaanpuoleisen naisen haudan, minkä ne kuitenkin, esineitä hilvassa poimien, olivat hävittäneet osittain kentän toisella reunalla silloin ollut kersantti Veckman elti apuun. Haudatta korjattujen löytöjen 9969:1-14 alkuperäisestä sijoituksesta ei niin ollen saatu muuta varmuutta kuin kers. Veckmanin karttaan 3 merkitymä haudan ylimalkainen asema ja suunta.

Samalla käynnillä allekirj. kaivaustihaudet I-IV, joista kaksi nimittäin haudat I ja III, olivat vaina esineitä, kahdessa toisessa, II ja IV, seurijaan oli joitakin esineitä. Viimeksi mainitut olivat miesten hautoja, edelliset nähtävästi naisten.

Niinkuin valokuvista 1, 2, 4 ja kartasta 3 käy selville, olivat haudat I ja II osittain päällekkäiset, hauta I kaivetta myöhemmin, hauta II pyöreämpään ja tämän luoteisen sivun lävitse, jolloin haudan II luurangosta oli vasenpuoleisia luita osaksi joutunut haudan I kohdalle, osaksi hukkaantunut. Haudan II löytöjä oli muutenkaan joutunut pois paikoiltaan. Haudat III ja IV olivat korkeammalla.

Esinelöydöt tuotiin Kansallismuseoon ja muut haudoista II-IV toimitettiin yliopiston anatomiseen laitokseen mukana niitä koskevat valokuvat ja kaivauskartan jäljennös.

Haudan I luurangon talteenottaminen järjestettiin toisin. Ensinnäkin se toisten hautojen tavoin puhdistettiin hiikasta, kartoitettiin ja valokuvattiin löytöasemassaan ja reunassa. Sitten se peitettiin voipaperilla ja ohuella hiikkakoveroksellä ja sen reunat veistettiin jyrkiksi, niinkuin valokuvasta näkyy. Lisäksi haudan ylle rakennettiin laudoista tiivis katos ja se jätettiin paikalleen. Tarkoituksena oli antaa myyripakkasten jäädyltä hiikka ja luurankolujaksi paaliksi ja irroittaa tämä aikanaan alustastaan sekä lähettää suoraan anatomiseen laitokseen. Irrottaminen ja lähettäminen annettiin asianomaisen päällystön suostumuksella Meri-Veikemanin tehtäväksi.

Vu. 1933 ja 1934 tehdyt jälkilöydöt ovat tulleet v. 1886 tutkitun ja Heikelin kartassa (meri-Veikin kummun eteläpuolelta, vrt. kartta 2 ja Heikel, Tuusikkalan löytö, yleiskartta lopussa). Nämä eriaikaiset löytöalueet näyttävät käyvän riittävästi sikäli, että nyt syksyllä 1934 kaivettiin haudat I-III ja sotilaiden löytämä naisen hauta sijoittuvat v. 1886 tutkitun kummun eteläiselle reunalle, joka puolestaan on aikoinaan ollut löydöistä-koivua, niinkuin Heikelin erikoiskartta näyttää (Tuusikkalan löytö s. 200). Mahdollisesti v. 1886 tutkitulla alueella vieläkin on tasoitushiekkaan peittyneitä hautoja, ja tällä uudella löytökohdalla saattaa niinkään olla hautoja. Molemmilla kerroilla sekä v. 1886 että nyt vu. 1933 ja 1934 ovat löytöjä kaivelleet esille niin sotilait kuin siviilituttijatkin,

ei kukaan yhtenäistä järjestelmää ole voitu to-
teuttaa, vaikka on vähin yritettykin.

Vuimaisissa kaivauksissa on löytenyt v. 1886
luthritun kummun alueella jätetkin ilmei-
sesti avattuja ja jälleen peitettyjä kaantoja,
joista esimet nähtävästi oli otettu talteen
ja epäjärjestyksessä kuoppaan takaisin
heitetyt kunnit peitetty liikkalla.

Helsinki 29/I 1935.

S. Pälvi.

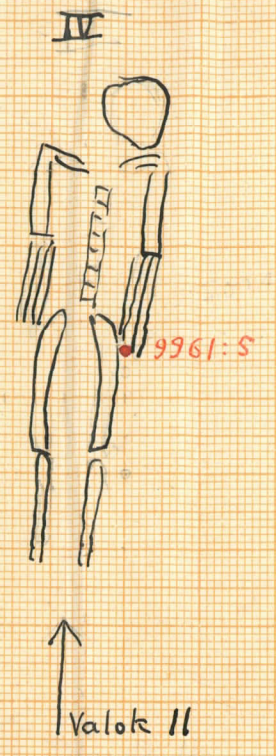
liitteinä 3 karttaa
ja 13 valokuvaa

(2 karttaa v. 1996)

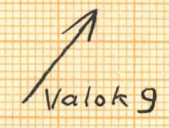
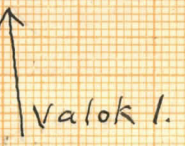
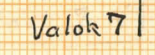
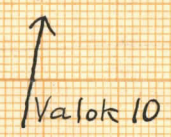
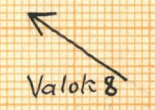
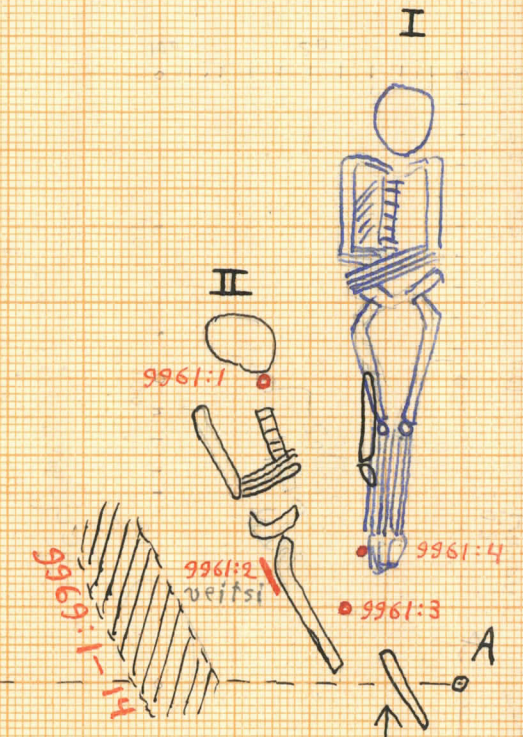
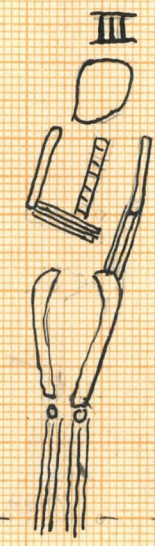
Kartta 3.

Milkkeli, Tuusula 6/8 1934.

Hauta I peitetty jätymään

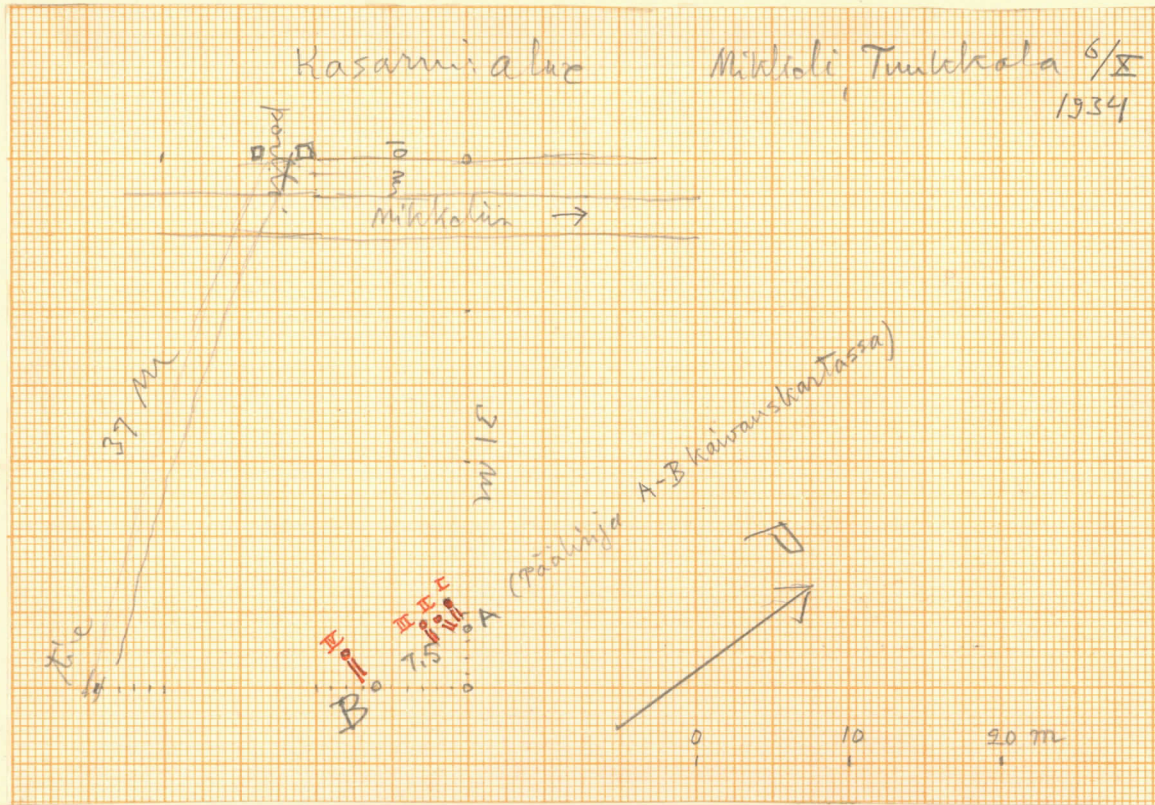

B päälinja karttaa I

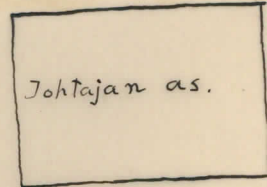
Mikkeli, Tunkkala
1934 S.P.

Kartta 1.

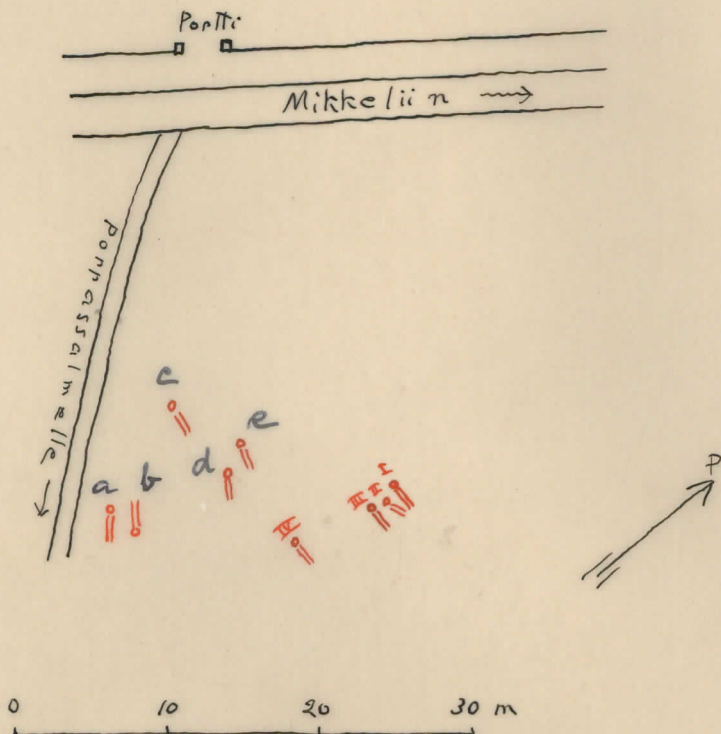
Kartta 2.

Tunkkala
haudat a-e
syksyllä 1933 ja
kevällä 1934 kaivettuja;
haudat I-IV
syksyllä 1934 kaiv.

Kaivuja

Kasarmi-alue

9838

1. Hautat I ja II, joidenkin idästä. Vrt valok. 2 ja 4 sekä karttaa 3.

9839

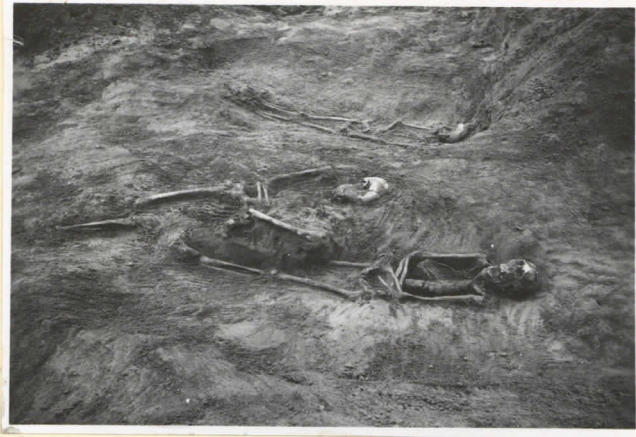
2. Hautat I ja II pohjoisesta. Syvemmän luurangon oikea jalka on maan peitossa ja hantaa II kuuluva reisiluun näkyvissä sillä kohdalla. Vrt. k. 3 & valok. 1, 4.

9840

3. Hauta I pohjoisesta. Hantaa II kuuluvat luut ja erineet poistettu.

9841

4. Hautat I-III, pohjoisluo:
teesta. Vrt valok. 2.

9842

5. Hauta I, luvran:
gon pääpuoli, yl:
häältä.

9843

6. Hauta I, luvrangon pää:
juoli, ylhäältä ja vinottain
selältä.

9844

7. Hauta I, joten:
kin idästä ja vinot:
tain ylhäältä sekä
lähempää kuin
valok. 1.

9846

8. Hauta I, jotenkin pohjois:
koillisesta, kiveä voipape:
rilla ja kiekalla peitettynä
sekä reunat jyrkäksi veistet:
tyinä jäädyttämistä varten.

9847

9. Haudat III, II ja I, jotenkin kaakosta.

9848

10. Hauta III, idästä, vinottain ylhäältä.

9850

11. Hauta IV, idästä, vinottain ylhäältä.